

Ali kaj je vsa zvestost v primerji s toliko množino, ki je pijana krvnega para bolj in bolj tlačila se naprej in v blazniškem vrišču derviševe besede kričala: „Ya gaza, ya džedid! kdor danes pogine, še danes bode s prorokom vred gođoval v raji!“

A že je le majhna četa janičarov, ki varujó poslednjo stopinjo in branijo se upornikom, ki so jih porinili skoro na prvo dvorišče, drug za drugim padajo stanoviti junaki, že samo trije, le dva, a že samo eden, posut z ranami, maha z buzdovanom okrog sebe, s poslednjo močjo brani svoje torišče, sam se bori s tisoč in tisoč uporniki in omahuje v živem vrtinci, kakor razbita barka v vrtinci morskih valov; da bi bojazljivo umaknil se, da bi pobegnil s svojega torišča, da bi zapustil svoje padle tovariše, tega ne zna, janičar zna le umreti, že pada, pa še enkrat in naposled se vzdigne, s svojó poslednjo močjo zavihtí buzdovan nad glavo, mahne z njim po najgostejši gnječi, kjer psujó sultana in njegove emire, osvetljivi derviš pa nenehoma kriči:

„Ya gaza, ya džedid! srečen je tisti, nad komur zašumi smrtnega angelja Asraela perotnica, še danes bode s prorokom vred gođoval v raji!“ — Vratom poslednji zavetnik se zaletí v to žloto, zaloti s svojó olovnico nekega upornika prsi, prodere jih, dalje zaločenec mrtev zavalil se na derviša, zadene s svojim ročajem ob ramo nekega drugega vstajnika, da je ta z razdrobljeno kostjo zvehral nazaj, in ker se ni mogel vzdržati na polzki krvavi zemlji, zvrnil se je na mrtveca in na derviša pod njim.

Ali tudi janičar, ki je bil popolnoma onemogel o svojem poslednjem mahljeji, padel je mrtev na zemljo, na svoje breziduhe tovariše, a čez-enj in čezi vse, ki so mrtvi in ranjeni ležali na zemlji; gnječa vsteklih vstašev se valí serajlu na prvo dvorišče, da z buzdovanom v ramo ranjeni umira pod njihovimi koraki, derviš pa le stoče, do čéla je poteptan, jedva je vskočeval, ali nag je, le kri, v kateri se je kopal, krije njegovo goloto, plašča nima več, moral ga je popustiti pod težkimi trupi.

Tako tudi z drugimi vred derviš dere naprej, umijejo se mu na stran, kolikor mogó, kolikor jim daje strast in vsteklost, sveta groza jih stresa, kedar ga pogledajo, tega nagega, strhlega starca, okrvavljenega, ki nenehoma razunemlje jih s hripavim glasom, ter strastno kriči: „Naprej, koranovi varuhi, Allahov meč naj zalene odpadnika in njegove tovariše, naprej! ya gaza, ya džedid!“

A napadli so druga vrata tako kruto, kakor popreje, — uprli so se navalu s tisto hrabrostjo in strpnostjo, s katero so se bili vstavili prvič, pa tudi natopek ni bil nič boljši, nego o poprejšnjem boji; najhoristnejša srčnost se mora vdati presili in sanjarski nesnosti.

(Dal. prih.)

Mnogovrstne novice.

* *Dunajski državni zbor* šteje 78 advokátov, juristov in notarjev, 46 c. k. uradnikov, 97 velikih, 22 malih posestnikov, 21 fabrikantov, 3 duhovnov, 20 kupčevalcev, 4 pisatelje, 5 privatnih uradnikov, 19 zasebnikov in 8 dravnikov, skupaj 353. Med 46 c. k. uradniki je tudi še večina juristov, tako da juristov (pravonancev) je največ v Dunajskem državnem zboru. Ni o takem čúda, da se v nobeni zbornici ne izdeluje ostav, ki se tičejo najbolj opraviilstva advokátov in notarjev, kakor v Dunajski zbornici. Ker se advokati pri nas v navadnem življenji imenujejo tudi „jezični ohtarji“, zato je naravno, da advokati največ govorijo v Dunajski zbornici poslancev. Kdor tega ne verjame,

naj bere stenografične zapisnike in videl bode, da med 100 govorniki, ki v eni sesiji državnega zbora govorijo, je 99 juristov. Ali pa tak zastop ljudstva vgaja mnogovrstnim državnim potrebam, je drugo vprašanje. Malo dejanske vednosti pa juristi imajo posebno v narodno-gospodarskih zadevah; namesti praktičnega preiskavanja nahajamo pri teh gospodih večidel samo le besede brez pravega jedra, s katerimi more le tak zadovoljen biti, ki nima pojma o narodnem gospodarstvu. Nič bolje pa ti gospodje ne obravnavajo davkovskih zadev; oni se malokaterikrat ustavljajo povikšanju davkov, vsaj jih ne zadevajo v taki meri, kakor so prizadeti kmetovalci, obrtniki in drugi posestniki; ti vedó, da vsak goldinar povikšanega davka tudi njih nekoliko zadene.

„Finanz. Fragm.“

* *Nevihtha in toča na Štajarskem 7. julija.* Soboto (7. julija t. l.) bila je za velik kos lepe Štajarske dežele nesrečen dan. Nevihtha s povodnjo in toča ste prebivalce nemilo zadeli in škode blizo za 1 milijon goldinarjev prouzročili. Okoli Murave v gornjem Štajarskem se škoda ceni na 30.000 gold. V bližini Weiza in Hartberga je toča v 36 srenjah vse pridelke na polji potolkla tako, da so škodo morali ceniti na 120.000 gl. Najbolj zadeti so ljudje na doljnem (slovenskem) Štajarskem počenši od Marije Snežne v slov. goricah do Mure v gornje Radgonskem in Ljutomerskem okraji. Tukaj je sekala gosta toča skozi 3 minute debela kakor golobinja jajca, v gornje-Radgonskem okraji pa je nevihta razsajala skoro eno celo uro in sipala jako rtasto točo, debelo kakor je srednji krompir. Razdjani so vinogradi in njive, da se ne dá popisati. Štiri leta že niso prav ne želi, ne brali; lani je seme skoro vsaki moral kupiti, sedaj pa je par dni pred žetvijo, par mesecev pred trgatvijo vse pokončano. Med srenjami, ki spadajo v Mariborsko glavarstvo, je Ihovska vas največ trpela. Po ostalih okrajih je gospódka takoj dala škodo preceniti in iz njenega poročila podamo svojim bralcem sledeče: v Ljutomerskem okraju je vse škode skup 22.000 gold., in sicer v Muti 6000 gold., na Cvenu 3000 gold., v Krapjem 5000 gold., v Veržeji 6000 gold., v Benskem 2000 gld. — Gornje-Radgonski okraj je hujše zadet, vsa škoda pa znaša više 318.000 gold., in sicer: v Rihtarovcih 20.000 gold. v Radencih 3000 gold., v Kapeli 15.000 gld., v Voričevi 8000 gold., v Janežkem vrhu 30.000 gld., v Orehovcih 20.000 gold., v Preserskem vrhu 18.000 gold., v Črešnovcih 35.000 gold., v Medovji 6000 gold., v Šratovcih 4000 gold., v Poličkem vrhu 37.000 gold., v Slovenski vasi 15.000 gold., v Tvanjšovcih 35.000 gold., v Šavniškem dolu 30.000 gold., v Zbigovcih 25.000 gold., v Lastomercih 10.000 gold., v Izvanjcih 8000 gold., v Negovi 30.000 gld. in v Radvenski vasi 20.000 gld. — To so grozne številke, katere bolj kakor vse besede kažejo velikost škode in silno pozivljajo krščansko ljubezen v pomoč! Ravnokar je c. kr. namestnik baron Kübeck razglasil poziv do milosrčnih prebivalcev na Štajarskem, naj priskočijo svojim nesrečnim sodeželanom v pomoč z obilnimi milodari. Okrajnim glavarjem in mestnim zastopom v Gradcu, v Mariboru in Celji je ukazal za nesrečne pobirati milodarov. Svitli cesar so, brž ko so o nesreči izvedeli, darovali 6000 gold. Tudi po cerkvah se bode pobiralo in zato naj bodo vernikom nesrečni bratje v Gornje-Radgonskem in Ljutomerskem okraji posebno priporočani krščanski ljubezni: „Blagor usmiljenim — usmiljenje bodo našli!“

„Slov. Gosp.“